ANUL VII. No. 1917. EDITIA A TREIA JOUI 14 IULIE 1894

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEI
DIN Judeţe ŞI Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN IN ŢARĂ 30 LEI; IN STREINĂTATE 50 LEI
ŞASE LUNI . . 15 » » » 25 »
TREI LUNI . . 8 » » » 13 »

Un numer in streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureşti şi judeţe SE PRIMESC numai la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURI LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— lei »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEI RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

LIGA ARENDASILOR
ANOMALII SOCIALE
LIBERALII LA CÂRMĂ
MARTURISIREA LUI VAILLANT
NEBUNI FURIOŞI
EFORIA IN CONTRA EFORIEI
TAINELE NOPTEI

LIGA ARENDAŞILOR

La Rîmnicu-Sărat — de unde sare epurile! — arendaşiĭ de moşiĭ aŭ format o ligă şi aŭ lansat un apel arendaşilor de prin cele-l'alte judeţe, invitîndu-ĭ a se constitui la rîndul lor în ligĭ, alegînd comitete permanente care să se întrunească într'un congres în capitală.

Scopul congresuluĭ ăstuia ar fi de a se face presiune asupra Camereĭ, pentru ca aceasta să oblige prin o lege pe toţĭ proprietariĭ de moşiĭ: Stat, eforiĭ, administraţiĭ publice şi chiar pe *proprietariĭ particularĭ*, să reducă arenzile actuale, pentru restul perioadelor de arendare, sub pedeapsă de a-şĭ vedea alt-fel contractele moşiilor reziliate, de plin drept de la 23 Aprilie viitor.

Camerile *trebuie chear să fixeze cuantumul acesteĭ reducerĭ*. Iar în caz cînd Camerile nu ar voi să voteze asemene măsurĭ, noiĭ ligiştĭ propun întrunirea tuturor arendaşilor în Bucureştĭ, într'un mare meeting spre a aviza la alte mijloace.

Ce mijloace? Nu se spune, pentru a lăsa loc la maĭ multe presupunerĭ.

Iată mijlocul ingenios graţie căruia, aceştĭ onorabilĭ, carĭ se intitulează *o clasă de producătorĭ aĭ bogăţieĭ naţionale*, speră să-şĭ scape de criză, averile dobîndite prin exploatarea neomenoasă a munceĭ săteanuluĭ şi prin uzura nechibzuită a pămîntuluĭ ţăreĭ acesteea.

Indiviziĭ lacomĭ, a căror concurenţă neghioabă a făcut să se urce arenzile la preţurĭ enorme, cer acum nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin de cît ca statul să intervie în favoarea lor, şi să reducă prin legĭ arenda ce eĭ se angajase să plătească.

Am întreba însă pe aceştĭ arendaşĭ, făcut-aŭ eĭ vre-odată în favoarea ţăranilor acea-ce reclamă azĭ statuluĭ? Consimţit-aŭ vre-odată în cazurĭ fortuite, în caz de insuficienţă a recolteĭ să reducă ţăranuluĭ chiria pămîntuluĭ, pe care îl sub-arendaŭ, saŭ să micşoreze dijma? Iertat-aŭ vre-odată pe ţăran, cînd din un caz de forţă majoră a fost împedicat de a îndeplini vre-unul din angajamentele de muncĭ prevăzute în un contract de tocmelĭ agricole?

Nicĭ-odată. Ce-ĭ pasă arendaşuluĭ de cazurĭ fortuite, saŭ de forţă majoră! El pe toate le aruncă în sarcina ţăranuluĭ, şi le preface în muncĭ pe aniĭ viitorĭ.

Şi azĭ cînd oameniĭ aceştia aŭ dat de greŭ, cînd criza agricolă le-a dejucat planurile de înnavuţire, cînd forţa majoră a seceteĭ îĭ păgubeşte—azĭ eĭ vin să ceară ca asemenea pagube să privească pe particularĭ şi pe stat! Eĭ cum? Ce dreptate ar fi asta? Cînd săteanul ia în arendă o bucată de pămînt, e numaĭ pentru a se hrăni şi neavînd în cotro, pe cînd arendaşul, luînd o moşie o face pentru gustul de a se îmbogăţi; pentru ce atuncĭ acesta ar fi tratat maĭ favorabil de cît cel d'întîiŭ?

Ba să nu uităm că tot aceştĭ arendaşĭ, carĭ compun burghezia noastră, sînt ceĭ carĭ resping maĭ cu tărie, intervenţia statuluĭ reclamată de socialiştĭ şi democraţĭ, în favoarea claselor muncitoare. — Cînd e vorba de reforme democratice, ca de limitarea număruluĭ orelor de lucru, saŭ de minimul de salariŭ, cel puţin în antreprizele statuluĭ, toată această burghezime se ridică în numele principiuluĭ libereĭ concurenţĭ.

Tot asemenea cînd se cere repausul duminical obligator prin lege, interzicerea munceĭ femeilor şi copiilor, eĭ protestează că statul nu poate să intervie în relaţiile dintre particularĭ.

Astăzĭ însă, cînd e vorba de interesele sale materiale, această burtăverzime nu se sfieşte de loc de a adopta aceste ideĭ, care o fac să sară în sus de indignare cînd e vorba de a fi aplicate altora.

Şi nu se mulţămesc de a cere intervenţia statuluĭ pentru viitor, ci o vor de îndată. Eĭ cer curat deposedarea proprietarilor în favoarea lor, călcarea tuturor normelor de fixitate şi de sfinţenie admise pentru contracte, a principiilor pe care se reazemă codul civil.

In fine, eĭ maĭ cer ceva: cer ficsarea de către stat a unuĭ *maximum*, peste care să nu poată trece preţul arendeĭ.

După cum se vede, cînd e vorba de cerut, burghezimea noastră nu se prea încurcă, ba e chear foarte înaintată, foarte radical în revendicările eĭ.

Ceea-ce e maĭ curios, e că liga aceasta e formată de liberalĭ, şi apelul a fost inserat dintîiŭ, cu multă bună-voinţă în ortodoxa *Voinţa Naţională*.

Cum domnilor liberalĭ aţĭ devenit intervenţioniştĭ? De cînd? Luminaţi-ne, vă rog, ca să ştim şi noĭ.

In cazul ăsta am retrage toate criticile noastre în potriva legeĭ, nu maĭ ca să putem aplica, împreună cu D-voastră toate consecinţele logice ale admitereĭ principiuluĭ intervenţieĭ statuluĭ.

Am scuti dintîĭ de orĭ-ce dărĭ pe sătenĭ, şi le-am arunca toate în spetele proprietarilor, am limita numărul oarelor de lucru la opt, am decreta minimul de salariŭ, am regulamenta foarte de aproape munca în ateliere, maĭ ales munca femeilor şi copiilor etc., etc. Dacă proprietariĭ şi alegătoriĭ colegiuluĭ întîĭ ar protesta întru cît-va, am răspunde victorios, că logica o cere, şi le-am închide gura.

Pînă atuncĭ însă, vom combate opintirile exploatatoriĭor satelor, carĭ azĭ cer statuluĭ să le vie în ajutor în potriva proprietarilor, cu aceeaşĭ neruşinare cu care în 1888 cereaŭ ajutor guvernuluĭ în potriva ţăranilor răsculaţĭ.

C. D. Anghel.

EFORIA IN CONTRA EFORIEI

Neavînd ce face m'a pus dracul să toiletez *darea de seamă a administraţieĭ Eforieĭ spitalelor civile* pe anul 1894.

Intre alte nostimade am găsit una care e fenomenală de tot şi pe care trebue s'o trecem la posteritate.

Ascultaţĭ-o:

Pag. 106, rubrica proceselor Eforieĭ. D. avocat N. Basilescu a fost însărcinat cu un proces de cercetare locată, *proces intentat de Eforie D luĭ G. Gr. Cantacuzino, unul din ceĭ treĭ eforĭ.*

Eŭ unul, dacă aşĭ fi avocat, n'aşĭ voi cu nicĭ un preţ să mă găsesc în poziţia D-luĭ N. Basilescu.

Căcĭ dacă avocatul slujeşte cu credinţă Eforia şi-ĭ cîştigă procesul, atuncĭ se supără *Nababul* Cantacuzino; iar dacă avocatul nu cîştigă procesul, atuncĭ se supără *Eforul* Cantacuzino.

Ar fi de dorit ca persoanele care aŭ procese cu Eforia Spitalelor, să nu facă parte din administraţia acesteĭ instituţiĭ, şi maĭ cu seamă dintre însăşĭ conducătoriĭ instituţieĭ.

Procesul de care vorbim a fost *suspendat*. Nu ştim pricinile suspendăreĭ, dar am fi în drept să bănuim că suspendarea s'a făcut în urma stăruinţelor D-luĭ Efor Cantacuzino.

Dacă D. Cantacuzino dorea ca asemenea bănuelĭ să nu cadă asupra D-sale, n'avea de cît să se retragă de la Eforie pe cîtă vreme avea procese cu dînsa.

DESFIINŢAREA UNUI PARTID
SAŬ
ULTIMA PROTECŢIE

— Vezĭ D-ta dom'le,—zicea Spanachidi ierĭ, aflînd despre desfiinţarea partiduluĭ cărăuşilor intelectualĭ,—acest partid, înainte chiar de a se înfiinţa, a dat cel maĭ funest resultat, şi anume pe acela al desfiinţăriĭ sale?

In adevăr, cu începere de ierĭ Macedonski, şeful partiduluĭ liberal-socialist-anarhist-simbolist a pierdut şi ultima protecţie ce-ĭ maĭ reservase soarta vitregă: pe aceea a fostuluĭ săŭ amic Miulescu.

Se ştie însă că Macedonski nu poate trăi fără protecţie.

A căutat să se pună sub protecţia regeluĭ, dar regele nu ĭ-a dat de cît o recomandaţie fără efect.

A căutat să se pună sub protecţia poliţieĭ, dar subvenţia acesteĭ instituţiĭ a fost de scurtă durată.

A cerut şi protecţia naţiuneĭ, dar naţiunea l'a trimes la doctorul Şuţu.

Şi-a pus atuncĭ partidul sub protecţia omuluĭ din strada Soareluĭ, şi iată că acum şi acesta îĭ dă drumul!

Un moment, Macedonski, cu ceĭ 1+2=3 membri aĭ partiduluĭ săŭ a rămas nedumerit; s'a hotărît însă repede, şi s'a pus chiar de erĭ sub protecţia luĭ Spanachidi.

Ceea-ce însemnează că, pînă în cele din urmă, tot sacul îşĭ găseşte petecul, saŭ, cum ar zice Spanachidi, orĭ-ce gravitare duce la infeodare!

Rad.

LIBERALIĬ LA CÎRMĂ

Voinţa Naţională mişcată se vede, de dorinţa publiculuĭ de a afla ce aŭ de gînd să facă liberaliĭ cînd vor ajunge la putere, se încearcă în revista de erĭ, să ne lumineze asupra acestuĭ important punct.

In modul însă cum a făcut'o, maĭ bine nu-şi dădea osteneala să întreprindă aşa ceva.

In adevăr, organul liberal ne spune că înainte de a *începe seria îmbunătăţirilor şi a reformelor pentru desvoltarea statuluĭ romîn*, va trebui să-şi mărginească activitatea în distrugerea şi repararea relelor făcute de conservatorĭ. Pentru aceasta însă ne spune că-ĭ va trebui *un timp îndestul de îndelungat.*

Dar ce operă aşa grozavă de amendare, îşĭ propun liberaliĭ? Ascultaţĭ.

In privinţa legeĭ servitorilor, în potriva căreia am strigat cu toţiĭ cu atîta energie, *Voinţa* ne spune ritos: «că o asemenea lege, trebue dacă nu înlăturată, dar modificată radical». Aşa e că e clar, neted şi hotărît?

«Tot asf-fel e şi cu legea jandarmerieĭ rurale». Adică şi ea va trebui «dacă nu înlăturată, dar modificată radical». Vă trebue ceva maĭ precis, maĭ categoric?

Cred că în privinţa asta, nu va putea rămîne în mintea cetăţeanuluĭ celuĭ maĭ prevenit, cea maĭ mică îndoială în privinţa vederilor partiduluĭ, ce va veni mîine la cîrmă.

Dar nu e numaĭ atît. Ziarul liberal ne maĭ spune, că legea cleruluĭ şi legea poziţieĭ ofiţerilor vor trebui desfiinţate, de oare-ce liberaliĭ aŭ fost tot-de-auna pentru ridicarea caracterelor şi înmulţirea oamenilor independenţĭ. Fără îndoială cine nu-şĭ aduce aminte, gradul de independenţă de care se bucuraŭ funcţionariĭ sub guvernul liberal, de fericită memorie.

In afară de aceste chestiĭ, nu maĭ găsim nimic.

Va să zică în aceasta va consta *opera de îndreptare a partiduluĭ liberal, care va cere un timp destul de îndelungat.*

In privinţa reformelor, ce vor urma după *acest timp destul de îndelungat*, *Voinţa* se mărgineşte să ne spuie: «că splendidele creaţiunĭ din trecut ale partiduluĭ liberal, sînt o garanţie pentru creaţiunile şi reformele sale viitoare».

Apoĭ să ne ertaţĭ, onorabililor, dacă credeţĭ că cu asemenea momelĭ şi cu asemenea fleacurĭ, puteţĭ înşela pe cine-va ca să vă ajute să ajungeţĭ la putere.

Lumea s'a săturat de mofturĭ şi de vorbe goale! Dacă aveţĭ ceva de făcut cînd veţĭ ajunge la putere, atuncĭ spuneţi-o. Dacă nu, astîmpăraţi-vă că o înfundaţĭ maĭ răŭ. Nu cu asemenea promisiunĭ, veţĭ izbuti să ajungeţĭ la ţelul dorinţelor voastre. Democraţia vă va sta în cale, şi vă va demasca la fie-care pas, arătînd lumeĭ că sînteţĭ nişte vulgarĭ şarlatanĭ.

C.

NEBUNĬ FURIOŞĬ

Tribuna Liberală *din Craiova, publică un noŭ articol prin care se îndeamnă ţăraniĭ la răscoale, articol iscălit de pacienţiĭ C. Gîrleşteanu şi Iulian C Vrăbiescu.*

Făcînd abstracţie de violenţele adresate partiduluĭ conservator, violenţe justificate faţă de nişte oamenĭ carĭ şĭ-aŭ făcut o deosebită plăcere în a tortura miĭ de ţăranĭ şi din a vărsa valurĭ de sînge nevinovat, vom insista numaĭ asupra următoruluĭ pasaj din articolul Tribuneĭ liberale:

Ca călătorul care străbătînd o pădure, se vede de odată încongiurat de o bandă de tîlharĭ, prima sa mişcare este de a lovi cu putere pe agresoriĭ săĭ; asemenea şi romîniĭ de la ţară, atacaţĭ cum sînt în averea, onoarea şi viaţa lor, sînt datorĭ de a se apăra, ridicîndu-se cu toţiĭ, marĭ şi micĭ, şi pornind în aceaşĭ gîndire, pe calea mîntuireĭ.

Ast-fel numaĭ vor obţine reparaţiune şi dreptate; ast-fel numaĭ vor cîştiga mulţămirea neamuluĭ romînesc, şi recunoştinţa posterităţiĭ.

Dacă domniĭ carĭ împing pe nenorociţiĭ ţăranĭ pe calea revoltelor sîngeroase sînt nebunĭ furioşĭ, e timpul să fie daţĭ în căutarea medicală.

Iar dacă nebunia lor e numaĭ prefăcută, e masca sub care se ascunde un calcul rece şi bine chibzuit, dorinţa de a profita de o situaţie nenorocită pentru a ajuta venirea la putere a partiduluĭ din care fac parte, e timpul să fie urmăriţĭ de autorităţile în drept.

Dacă un socialist şi-ar fi permis să spue numaĭ a o suta parte din cele ce aŭ spus D-niĭ aceştia, de mult ar fi fost urmărit şi condamnat, iar ziarele conservatoare şi *liberale* ar fi scos cele maĭ înfiorătoare exclamaţiĭ de indignare.

Anarhiştĭ, petrolištĭ, criminalĭ, toate invectivele ar fi căzut droae pe capul socialiştilor.

Ce ziceţĭ D-lor conservatorĭ? Dacă se întîmplă că provocările acestor doĭ neastîmpăraţĭ nebunĭ saŭ criminalĭ să fie urmate de efecte triste, a cuĭ va fi vina?

Dar gazetele liberale ce zic? Le vedem că ţac. Aprobă ele pe ceĭ doĭ furioşĭ anarhiştĭ de la *Tribuna liberală*?

Index.

MĂRTURISIREA LUI VAILLANT

Figaro publică o lungă scrisoare a luĭ Paul Réclus, care e implicat, după cum se ştie, în procesul ce s'a terminat cu condamnarea la moarte a luĭ Vaillant.

In scrisoarea sa, Paul Réclus (nepotul celebruluĭ geograf) îşĭ expune apărarea personală şi motivele expatriăreĭ sale. El adaogă că a primit de la Vaillant diferite hîrtiĭ, între care şi memoriile sale din zilele în care şi-a pregătit atentatul.

Extragem din această mărturisire a luĭ Vaillant pasagiile următoare:

4 Decembrie 1893.— Sînt nevoit să staŭ la Choisy două saŭ treĭ zile, ca să mă vindec de un picior, de care nu mă pot sluji.

Cu cît mă apropiiŭ de deznodămînt, cu atît sînt maĭ nerăbdător, dar cu atît mă şi tem maĭ mult că nu aşĭ putea să reuşesc.

Nevastă-mea a primit 20 de francĭ de la Séverine (cunoscuta scriitoare şi jurnalistă).

8 Decembre 1893.— Am fost azĭ la Cameră; n'am putut asista la şedinţă, dar am făcut paşiĭ necesarĭ prin D-niĭ Argeliès şi Vaillant ca să pot intra Sîmbătă.

Pe cînd aşteptam afară, am zărit o mulţime de spionĭ carĭ măsuraŭ cu ochiĭ pe ceĭ carĭ intraŭ saŭ ieşiaŭ; ciudat lucru, cum se cunosc din instinct aceştĭ oamenĭ! Din fericire pentru mine, n'am fost nicĭ-odată anarhist militant; alt-fel probabil aşĭ fi supravegbiat şi eŭ.

Tot acolo am auzit critice aspre cu privire la respingerea amnistieĭ; era chiar un lucrător care declara, spre bucuria galerieĭ, că o bombă de dinamită ar trebui aruncată în mijlocul Camereĭ; nicĭ prin gînd nu-ĭ trecea că dorinţa-ĭ avea poate să se împlinească în curînd.

Sărmanĭ proştĭ de alegătorĭ, duceţi-vă odată la Cameră, să vedeţĭ ce preţ are pomposul titlu de *Popor suveran*, pe care vi-l daţĭ cu atîta mîndrie! Să vedeţĭ cum representanţiĭ voştri îşĭ bat joc de voĭ, ba pînă şi slugile de la Cameră îaŭ peste picior pe bieţiĭ solicitatorĭ de tot felul.

8 Decembrie, 1893.— Probabil mîine va fi ultima mea zi de libertate; desnodămîntul se apropie. Orĭ-cît îmĭ analizez sentimentelele, nu simt nicĭ o ură împotriva celor carĭ vor cădea mîine; ceea-ce voiŭ face, voiŭ face cu răceală.

Imĭ va fi aproape cu neputinţă să scap mîine şi de sigur nicĭ instrucţia procesuluĭ meŭ si condamnarea nu vor ţine mult; în tot cazul nu cred să maĭ ajung să văd frunză verde.

Privesc moartea linistit în faţă; nu e oare ea refugiul celor deziluzionaţĭ? Dar cel puţin voiŭ muri cu mulţămirea d'a fi făcut ceea-ce am putut pentru a grăbi sosirea ereĭ nouĭ, şi n'aşĭ cere de cît un lucru, ca atuncĭ cînd corpul meŭ se va descompune, toate atomele dintr'însul să se răspîndească în omenire şi să transmită cu ele veninul anarhist, ca să grăbească sosirea societăţeĭ viitoare.

9 Decembrie 1893 — Am petrecut ultima mea noapte de libertate la Choisy; azĭ dimineaţă, despărţindu-mă de nevastă şi de fiică-mea, inima mi s'a strîns de o emoţiune dureroasă, dar am avut puterea de a le ascunde turburarea ce mă coprinsese. Sărmanele, — ce se vor face?

Pentru a uşura cercetările laboratoriuluĭ municipal, voiŭ da şi formula exactă şi chipul în care se prepară praful de care mă voiŭ folosi.

Totul e atît de simplu, aproape copilăresc.

Sînt 12 ore; mă duc cu bomba la Cameră; pe drum voiŭ pune aceste file la poştă, ca să le primească tovarăşiĭ.

Trăiască anarhia!

Aug. Vaillant.

SOCIALISMUL IN UNGARIA

Ziarele ungureştĭ aduc vestea că muncitoriĭ social-democraţĭ din Ungaria aŭ început a se constitui în asociaţiunĭ după meserii, după modelul asociaţiunilor analoage din Englitera.

Pînă acum s'aŭ constituit în asociaţiunĭ lucrătoriĭ fabricelor de cherestele şi ceĭ aĭ fabricelor de fier, carĭ deja pregătesc o campanie pentru îmbunătăţirea soarteĭ lor pe de o parte, iar pe de alta pentru ajungerea la o solidaritate puternică cu toţĭ lucrătoriĭ altor bresle.

Cele două asociaţiunĭ constituite aŭ ţinut Dumineca trecută o întrunire la Pesta, stabilind în următoarele treĭ puncte scopul cel maĭ apropiat pentru care vor lupta:

1. Desfiinţarea învoelilor oneroase dintre patronĭ şi muncitorĭ.
2. Reducerea timpuluĭ de muncă la *10 ore pe zi*.
3. Sporirea salariuluĭ.

La întrunire aŭ luat parte lucrătorĭ ungurĭ, nemţĭ şi slovacĭ. A fost mult aplaudat un discurs al unuĭ lucrător slovac, care a accentuat necesitatea unireĭ frăţeştĭ a muncitorilor de toate naţionalităţile, şi a isgonireĭ din sînul lor a orĭ-ce sentimente şoviniste.

DIN MAROC

Tanger, 12 Iulie. — Sultanul a intrat la 9 Iulie în fruntea armateĭ sale in oraşul Fez. A fost primit cu entuziasm de populaţie. Toate triburile sunt liniştite şi supuse.

ANOMALII SOCIALE

Gazetele din provincie, şi în special cele din Valachia mare, ne aduc veştĭ triste asupra stăreĭ porumburilor

Secetele cele marĭ, secătuirea pămîntuluĭ şi cultura proastă, aŭ făcut ca porumburile să fie cît se poate de proaste.

Atît cantitatea cît şi calitatea recolteĭ de porumb, ne face să credem că ţărănimea din Valachia va avea să ducă lipsă mare pe timpul erneĭ.

Lipsa asta de hrană va fi însoţită, ca de obiceiŭ, de boale mortale numeroase şi alte nevoĭ grele pentru ţărănime.

In acelaşĭ timp, gazetele din Brăila şi Galaţĭ ne spun că magaziile gem de producte din anul trecut la care se vor maĭ adăoga şi productele anuluĭ acesta.

Dacă preţurile nu se urcă în toamnă şi exportul continuă a fi nul, vom avea la iarnă următoarea tristă situaţie:

Ţărănimea suferind de-o mulţime de neajunsurĭ din pricina lipseĭ de hrană, iar grîul şi alte producte mucezind şi putrezind în hambare din pricina lipseĭ de preţurĭ.

In faţa uneĭ asemenea perspective, cine maĭ îndrăzneşte să ne spue că situaţia noastră economică nu-ĭ identică cu situaţia economică din occident. Crize de acestea, în timpul cărora milioane de oamenĭ duc lipsă pînă şi de pîinea zilnică, alăturea de magaziĭ ticsite cu pîine, ne arată că stăm pe acelaşĭ picior de *civilizaţie* cu surorile noastre maĭ marĭ în civilizaţie modernă: Francia, Belgia, Anglia, etc.

La aceleaşĭ pricinĭ, trebuesc aplicate aceleaşĭ leacurĭ; — prin urmare programele politice şi economice ale Democraţieĭ de toate culorile, nu-s nişte plante exotice.

Lynx.

LEGEA CONTRA ANARCHIŞTILOR

PARIS, 12 Iulie. — *Camera* a respins în şedinţa de dimineaţă toate articolele adiţionale la art 3.

D-nii Sembat şi Millerand aŭ imputat guvernuluĭ că suferă influenţa D-luĭ Casimir Perier şi aŭ revendicat pentru Cameră dreptul de a aprecia actele preşedintelui Republiceĭ.

D-nii Dupuy şi Guérin protestează.

Articolul 3 este adoptat definitiv.

Camera se întoarce la articolul 2 (a căruĭ votare se anunţase din greşală şi care a fost rezervat pentru maĭ tîrziŭ); e primit cu 304 voturĭ contra 193.

In şedinţa de după amiazĭ Camera a respins două amendamente la articolul 4 care spune că condamnaţiĭ vor suferi pedepsele lor în închisorĭ celulare şi a adoptat acest articol cu 325 voturĭ contra 151.

La articolul 6 care înterzice reproducerea desbaterilor. D. Denechean face să se observe că ziarele streine vor reproduce procesele anarhiştilor.

D. Guérin respunde că vînzătoriĭ acestor ziare vor fi urmăriţĭ. Ministrul adaogă că articolul tinde a împedica reproducerea teoriilor pe carĭ anarhiştiĭ le expun la audienţă.

D. Dupuy face să se observe că ministrul de interne are facultatea de a interzice intrarea în Franţa a ziarelor străine.

D. Lockroy apără libertatea preseĭ.

Un deputat întreabă pentru ce presa ar fi o industrie privilegiată.

Strigăte pornesc de la tribunele preseĭ.

Preşedintele ordonă evacuarea tribunelor preseĭ şi declară şedinţa suspendată.

Chestura trimite gărzĭ şi uşierĭ carĭ expulsează maĭ întîiŭ presa străină, apoĭ presa departamentală şi-n sfîrşit presa parisiană.

Jurnaliştiĭ protestează cu vioiciune contra acesteĭ măsurĭ care nu este justificată: cîţĭ-va refusă de a eşi; eĭ sînt daţĭ afară cu de-a sila.

Camera refusă de a suspenda şedinţa. După cîte-va minute preşedintele autorisează presa a reocupa tribunele.

Jurnaliştiĭ refuză de a intra, ca semn de protestare.

D. de Ramel (dreapta), combate articolul 5.

Se resping maĭ multe amendamente.

Paragraful 1-iŭ al articoluluĭ 5 se primeşte.

D. Guerin declară că sentinţele vor putea fi publicate.

Urmarea discuţieĭ pe mîine dimineaţă.

INFORMAŢIUNI

Zilele acestea se va termina romanul Tainele Nopţeĭ, *pe care-l publicăm în foiţa ziaruluĭ.*

Pentru a da cititorilor noştri o lectură maĭ variată pe timp de vară, vom publica în foiţa ziaruluĭ, pe timpul vacanţeĭ nuvele maĭ scurte, interesante şi de o valoare literară aleasă.

Imediat după Tainele Nopţeĭ, *vom publica mişcătoarea şi frumoasa nuvelă a scriitoruluĭ polonez*

LUCIAN SIEMIENSKI

întitulată

MORAREASA

Ministerul instrucţieĭ a dispus continuarea lucrărilor de restaurare a celeĭ maĭ însemnate şi maĭ pitoreştĭ mînăstirĭ din ţară, Tismana din judeţul Gorj.

D. A. D. Xenopolu, îşĭ va scoate renumita sa operă istorică care cuprinde şase volume, într'o ediţie francesă în treĭ volume.

Ni se spune că pe cîmpul Procopoaeĭ, se întîmplă în fie-care noapte furturĭ, din cauza lipseĭ de vardiştĭ.

Ar fi bine ca D. prefect, să nu îngrămădească pe toţĭ agenţiĭ la centru, şi să se gîndească puţin şi la siguranţa cetăţenilor de prin mahalale.

Locuitoriĭ din Calea Cotrocenĭ şi Calea Plevneĭ, ni se plîng că nimenĭ nu curăţă, nicĭ mătură aceste străzĭ.

Oare aceştĭ contribuabilĭ n'aŭ acelaşĭ drept la bine facerile curăţenieĭ stradelor, ca şi toţĭ ceĭ l'alţĭ?

Atragem atenţia D-luĭ Primar asupra acestuĭ fapt.

Un prefect model

De vr'o patru lunĭ se zbate D. L. Catargiu pentru a înlocui pe D. Girleşteanu, prefectul judeţuluĭ Dolj, şi în zadar, căcĭ acesta n'a vroit să-şĭ dea demisiunea cu nicĭ un preţ pînă a nu fi numit în magistratură.

Acum în fine, soarta D-luĭ Girleşteanu s'a hotărît: D-sa va fi înlocuit pur şi simplu mîine saŭ poimîne, pe baza unuĭ raport către Rege al D-luĭ Catargiu. Raportul accentuează, că de cînd e prefect, D. Girleşteanu n'a eşit de loc în judeţ, n'a vizitat nicĭ o comună, n'a făcut nicĭ o anchetă în judeţ, etc. Apoĭ recomandă în funcţiunĭ nişte oamenĭ, carĭ pînă ierĭ l'aŭ înjurat prin presă. Aşa e cazul cu un D. Iovipale, fost inspector poliţienesc în localitate, care a scos o gazetă de ocazie prin care făcea apel la răscoală în contra prefectuluĭ. Şi ca să scape de acest om, prefectul îl recomandă în postul de şef al biurouluĭ de servitorĭ.

Raportul maĭ accentuează nervozitatea extraordinară a prefectuluĭ, nervozitate, care îl împinge la acte nesocotite şi foarte reprobabile.

Inlocuirea D luĭ Girleşteanu, va apare în *Monitor* peste cîte-va zile. Succesorul săŭ de şi este desemnat, totuşĭ nu se ştie încă. Odată cu numirea nouluĭ prefect va apare şi decretul prin care D. Ioan Grecescu, va fi numit poliţaiŭ al Craioveĭ.

Cu începere de azĭ, sala de lectură a Bibliotecei centrale, va fi deschisă publiculuĭ cititor, numaĭ de la ora 8—12 a. m. pînă la nuoĭ dispoziţiunĭ.

D. C. Boerescu, profesor de drept civil la Universitatea din Bucureştĭ, şi-a exprimat dorinţa de a i-se regula drepturile la pensie.

Mîine se termină sesiunea de vară a examenelor de bacalaureat.

La gimnaziul din Piteştĭ se înfiinţează clasa V, cu începere de la toamnă; profesoriĭ din cursul inferior s'aŭ oferit să facă cursurile gratis.

D-na Filionescu, profesoară la şcoala centrală de fete din Capitală, este permutată la şcoala centrală de fete din Craiova; în locul săŭ va veni D-şoara Augusta Orghidan.

D. Rosetti-Solescu ministrul nostru de la Belgrad, se află în Capitală.

In concediŭ saŭ din pricina conflictuluĭ cu Serbia?

La şcoala normală de institutorĭ din Capitală, al căreia director e D. A. Colorian, se va înfiinţa clasa V superioară.

Ministerul şcoalelor a început reparaţia localuluĭ ocupat de Tribunalele din Craiova, în care se va muta internatul şcoaleĭ normale din acelaşĭ oraş.

D. Take Ionescu, vă sosi astă seară în Capitală, venind de la Sinaia.

Ministerul instrucţieĭ a interzis institutelor Novianu şi Cordescu, din Capitală, de-a maĭ elibera certificate de şapte clase liceale, cu începere de la 15 Iulie curent.

La şcoala normală de fete din Craiova se va înfiinţa o şcoală de aplicaţie.

D. N. E. Idiaru, este numit director al şcoaleĭ comerciale de gradul I, ce va începe să funcţioneze de la I Septembre viitor în Capitală, iar D. Mihail Brătilă, e numit director al şcoaleĭ comerciale de gradul II, ce va începe să funcţioneze în Capitală tot la acea dată.

Director al şcoaleĭ comerciale de gradul I din Iaşĭ, este numit D. August M. Merişanu.

Lunĭ după amiazĭ la orele 4 a sosit la Sibiŭ, ministrul de interne Hieronymi.

Tribuna *spune, că afară de poliţie şi de autorităţĭ nu s'a aflat nimenĭ la gară. Nu numaĭ Romîniĭ, dar chiar şi populaţiunea săsească a făcut un gol simţitor împrejurul ministruluĭ.*

Neizbînda întreprinstereĭ zburdalnice a ministruluĭ ungur părea a se desemna pe faţa-ĭ blîndă, căcĭ a rămas foarte abătut nevăzînd nicĭ un ţăran romîn la gară.

Putem să afirmăm că prin această întreprindere, care a făcut un fiasco complect, prestigiul guvernuluĭ ungar s'a ştirbit într'un mod simţitor. Şi, poate, rezultatul va fi demisiunea din cabinet a luĭ Hieronymi.

D. Ioan N. Dărăscu, actual procuror de secţiune la Tribunalul din T.-Severin, este permutat în aceeaşi calitate la Tribunalul din T.-Măgurele în locul D-luĭ I. T. Isvoranu, care trece la T.-Severin.

D. V. Perieţeanu, fost judecător de instrucţie, este numit judecător de ocol la Drăgăşanĭ, în locul D-luĭ C. G. Popescu-Văleanu, permutat.

D. C. T. Georgescu, este numit judecător de pace la Huşĭ.

D. arhitect N. Mihăescu este însărcinat cu reparaţiile şi acomodările ce sînt de făcut la Universitatea din Bucureştĭ. Tot D-sa se va duce la mănăstirea Drăgoeştĭ-Ţigănia, de lîngă Roşioriĭ-de-Vede, pentru reparaţiile strict necesare ce sînt de făcut acolo.

D-sa abea ierĭ a sosit din Moldova unde a fost pentru întocmirea devizelor de reparaţiunĭ necesare gimnaziuluĭ din Fălticenĭ, Piatra-Neamţ, mănăstirea Episcopieĭ de Roman, şcoala normală Vasile Lupul din Iaşĭ, etc, etc.

D. Gr. N. Manu, directorul regieĭ monopolurilor, a plecat aseară la Belgrad.

Incrucişătorul *Elisabeta* pleacă Sîmbătă de la Galaţĭ şi la 1 August va sosi la Veneţia, unde va acosta cîte-va zile.

Comanda încrucişătoruluĭ se compune din D-niĭ maior Coandă, ajutor de comandant, căpitaniĭ Crivăţ, Catuneanu şi Negrescu, precum şi maĭ mulţĭ locotenenţĭ şi sub-locotenenţĭ.

Erĭ trebuia să se facă ancheta asupra scandaluluĭ urmat de bătae, provocat de nişte ofiţerĭ în gara Ploeştĭ.

Victima acesteĭ barbariĭ militare a fost în special D. Petrescu, impiegat de mişcare.

Comisia de anchetă e compusă de un delegat al direcţieĭ C. F. R., un delagat al ministeruluĭ de războiŭ şi un membru al parchetuluĭ de Prahova.

Vom vedea ce măsurĭ se vor lua în contra provocatorilor scandaluluĭ, precum şi în contra coloneluluĭ Corlătescu, care, fără să'l provoace nimenĭ, a ameninţat că străpunge cu sabia pe un mecanic din gară.

S'a scos la licitaţie facerea din noŭ a unuĭ local pentru liceuĭ din Ploeştĭ, care va costa 600,000 de leĭ. Planurile sînt întocmite de D. arhitect Dobrescu care va avea şi direcţia lucrărilor.

D. Basile I. Radu, este numit director al şcoaleĭ comerciale de gradul II din Iaşĭ.

Reconstrucţia şcoaleĭ profesionale No. 3 din capitală, care va începe zilele astea, va costa 93,000 de leĭ.

In sfîrşit tribunalul din Dolj, şi-a dat cuvîntul, în ziua de 7 Iulie, relativ la afacerea tînăruluĭ Gheorghiad din Calafat, achitîndu-l şi dovedind că el n'a fost de cît calomniat de opoziţie. Afacerea după cum se ştie se mărgineşte la o simplă bătae ce Contele Vasilescu a primit de la tînărul Gheorghiad.

PRINDEREA BANDITULUĬ LIXANDRU-DASCALU

(Urmare şi fine)

La Bucureştĭ. - Destăinuirĭ. - Alte amănunte. - Arestarea luĭ Paraschiv. - Noui destăinuirĭ. - Arestărĭ. - Ce făcuse banditul. - Urmărirea în Bulgaria. - Prinderea. Incheere

Am arătat erĭ că Barbu Neagu, inteligentul agent al sub-prefectuluĭ Ionescu, cîştigase deplina încredere a luĭ Niţă Paraschiv, după liberarea acestuia. Paraschiv, drept recunoştinţă, a făgăduit luĭ Barbu că are să-ĭ dea «un lucru de preţ», însă după ce se va întoarce de la Bucureştĭ, unde are să se ducă să vadă pe muma luĭ vitregă Floarea.

Barbu s'a dus imediat la sub-prefect şi l'a pus în curent de tot.

Sub-prefectul auzind de «lucru de preţ» a bănuit că trebue să fie nis-caĭ giuvaericale furate de bandiţĭ şi date de Dascălu luĭ Paraschiv.

Plecarea luĭ Paraschiv la Bucureştĭ avea de scop să afle de la Florea noutăţĭ despre Dascălu şi să-ĭ ceară şi ceva parale.

Sub-prefectul sfătueşte pe Barbu să pretexteze că are şi el treabă prin Bucureştĭ şi să urmărească necontenit pe Paraschiv.

La Bucureştĭ

Barbu şi Paraschiv vin în Bucureştĭ, caută pe Floarea din strada Griviţeĭ, şi n'o găsesc acolo, ci în calea Călăraşĭ.

Barbu cere să-l îngădue să doarmă şi el în casă şi i se permite. Prefăcîndu-se că doarme, el ascultă o conversaţie între Floarea şi Paraschiv. Acesta întreba pe Floarea dacă ştie ceva de Dascălu. Floarea răspunde că ar fi aflat *că Lixandru e brăgădit în Giurgiu.* In urmă Paraschiv a cerut babeĭ ceva parale, însă aceasta îĭ răspunde că n'are.

S'a cercetat la Giurgiu şi Rusciuk însă banditul n'a fost găsit.

Destăinuirĭ

Intorcîndu-se spre Chirnogĭ, Barbu începe să aducă vorba despre Lixandru lăudîndu-l necontenit. Paraschiv încurajat dă drumu gureĭ şi zice:

— Heĭ, ce om e ăla! Deştept nu glumă; Nu-l poate prinde nicĭ dracu. Are tovarăş pe un bulgar Vasile Lucea cu care a făcut cîte-va *loviturĭ* prin Ruşiĭ-de-Vede şi Rusciuk. Are să vie el aicĭ odată să rupă junghetura la cîţĭ-va carĭ nu ne daŭ pace.

In acelaşĭ timp a maĭ spus luĭ Barbu că a găzduit o săptămînă pe un om în podul caseĭ, fără să ştie femeea luĭ saŭ cine-va.

La Chirnogĭ, Barbu ceru «lucru de preţ» şi ceĭ 200 leĭ carĭ zicea că ĭ-a dat sub-prefectuluĭ. Paraschiv, sfătuindu-se cu femeea a spus luĭ Barbu că nu maĭ are obiectul, iar pentru banĭ ĭ-a dat o chitanţă de 100 leĭ.

In timpul acesta sub-prefectul Ionescu a venit la Bucureştĭ. Barbu s'a întors şi ĭ-a destăinuit totul.

Alte amănunte

După sfatul sub-prefectuluĭ, Barbu s'a dus din noŭ la Floarea şi s'a tînguit că Niţă nu-ĭ dă ceĭ 200 leĭ, în acelaşĭ timp îĭ spune că a auzit că Dascălu a trecut în Bulgaria, s'a întîlnit cu Nicolae, fiul legitim al Floareĭ care e împroprietărit acolo, că aŭ făcut o tîlhărie şi că autorităţile l-aŭ prins şi arestat.

Floarea auzind de primejdia finuluĭ săŭ, a exclamat:

— *Bată-l Dumnezeŭ pe Niţă; numaĭ el a făcut asta. El a trecut pe Dascălu acolo şi l'a 'nădit cu Nicolae, şi iată acum ce-aŭ păţit!*

Arestarea luĭ Paraschiv

In urma acestor indiciĭ preţioase, D-niĭ Deşliu, Lilovicĭ, sub-prefectul şi căpitan Forăscu, aŭ dispus arestarea luĭ Paraschiv şi aducerea luĭ în Bucureştĭ. Acĭ i s'a luat un interogatoriŭ la siguranţă, însă a tăgăduit totul. Confruntat cu Barbu a recunoscut unele dintr'însele, însă pe cele importante le-a negat.

Sub-cuvîntul că şi Barbu e arestat, ceĭ doĭ aŭ fost băgaţĭ la un loc în arest, iar sub patul arestuluĭ vîrît un agent al siguranţeĭ. Paraschiv însă n'a maĭ declarat nimic în arest.

Noĭ destăinurĭ

Incolţit răŭ, cu întrebările, la un noŭ interogatoriŭ Paraschiv se preface că a uitat ceva şi declară.

După zece zile, după ce veniseră în Chirnogĭ doĭ oamenĭ *străinĭ* (Vasile Ciocan şi Nicolae Radu), într'o Miercure pe cînd mă duceam la muncă, mă pomenesc cu Slav Lupu că mă opreşte şi îmĭ zice:

— Und' te ducĭ Niţă?

— La muncă.

— Lasă munca azĭ şi haĭ să trecem pe Lixandru în *turceasca*. (Aşa numesc săteniĭ Turtucaia).

— Da ce-mĭ pasă mie; fă tu ce vreĭ, eŭ nu vreaŭ să intru în bucluc!

Paraschiv decĭ denunţa pe Slav Lupu. Acesta este nepotul luĭ Stan Lupu, bărbatul de al doilea al Radeĭ, muma luĭ Dascălu.

Arestărĭ

Odată apucat firul acesta, s'a dispus arestarea luĭ Slav Lupu. Acesta a tăgăduit. Confruntaţĭ cu femeia luĭ Lupu şi copilul acestuia Constantin, Paraschiv arunca vina pe Slav Lupu; femeea atuncĭ intervine adresîndu-se luĭ Paraschiv:

— Ce maĭ umblĭ cu mofturĭ, măĭ Niţă, nu te-aĭ lăudat tu că aĭ găzduit pe Lixandru la tine, c'aĭ petrecut cu el de sărbătorile paşteluĭ şi că i-aĭ adus şi *paşte* de la biserică? La ce maĭ aruncĭ vina pe omul meŭ? Să-ţĭ fie păcat de Dumnezeŭ!

FOIŢA ZIARULUĬ *ADEVERUL*

183

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

XCV

Taverna din King's Head

Regele corbilor mormăi ceva, apoĭ se întoarse posomorît către tovarăşiĭ săĭ.

— Sîntem prinşĭ, băeţĭ, prinşĭ în cursă; dar fiind-că nu se va putea dovedi nimic în potriva noastră, maĭ bine să mergem liniştiţĭ. Cît despre tine, zise el arătînd pumnul luĭ Josué Slythe, dacă te maĭ întîlnesc o dată, îţĭ fac praf ciolanele bătrîne, Domnule!!?!

Inspectorul Martin şi ceĭ-l'alţĭ agenţĭ puseră pe hoţĭ în fiare şi-ĭ porniră pe scară. Cîrciumarul fugise, nimenĭ nu-l văzuse ieşind şi căutînd prin casă, nu-l găsiră nicăerĭ.

— A zburat pasărea, zise inspectorul; dar aceia pe carĭ îĭ avem sînt tot de o apă şi vor face ce ne trebue. Haideţĭ, Domnilor.

Ceĭ cincĭ hoţĭ petrecură noaptea în închisoarea de la Harsemonger Lane. Nu se putuse dovedi nimic în potriva lor la biuroul de poliţie, afară numaĭ de faptul că aveaŭ nume răŭ şi că eraŭ bănuiţĭ de a fi luat parte la cîte-va furturĭ însemnate ce fuseseră săvîrşite în vremea din urmă în Londra. Eĭ fură trimeşĭ la puşcărie pînă să li se judece procesul.

Josué Slythe petrecu seara în casa de pe malul Tamiseĭ împreună cu sir Arthur Beaumorris, cu Clara şi cu Reginald Falkner. Antony era angajat la Drury Lane, unde debutase cu mare succes.

Gloria, averea-l aşteptaŭ, în schimbul iubireĭ, pe care n'o putea inspira; dar par'că nu poate iubi cine-va de două orĭ în viaţă şi nu era cu putenţă ca o altă stea să se ridice pentru a călăuzi pe tînărul nostru în drumu-ĭ singuratec?

Josué Slythe se simţi fericit în mijlocul familieĭ acesteia.

Sir Arthur stărui de dînsul ca să uite orĭ-ce deosebire de rang şi de avere.

— Nu-mĭ vorbi de inegalitate, dragă Slythe, zicea el; dacă există vr'o inegalitate între noĭ, cîştigul e de partea D-tale, căcĭ avem faţă cu D-ta îndatorirĭ, de care nu ne vom putea plătĭ nicĭ odată. Eştĭ prietenul nostru, prietenul nostru foarte stimat şi Clareĭ îĭ va părea foarte răŭ dacă D-ta nu veĭ consimţi să părăseştĭ pe D. Hawdley şi să viĭ cu noĭ la castelul Beaumorris.

Josué Slythe mulţămi cu căldură luĭ sir Arthur pentru această propunere; dar cu toate rugăminţele Clareĭ el nu voi s'o primească.

— Nu, sir Arthur, nu; eŭ preţuesc bunătatea D-v., credeţi-mă; dar nu sînt făcut pentru a duce o viaţă de aristocrat. Nu m'aşĭ simţi fericit dacă aşĭ fi silit să mă plimb toată ziua cu mîinele în buzunar; sînt făcut pentru a fi ceea-ce sînt, un cîine bătrîn, un vulpoiŭ bătrîn, folositor în felul săŭ, iată tot.

— Dar veĭ veni cel puţin să ne vezĭ? D-le Slythe! stărui Clara.

— Cît despre asta, miss Beaumorris—mistress Falkner voiŭ putea zice curînd—nu zic că nu mă voiŭ arunca din cînd în cînd în tren pentru a mă întoarce înainte ca D. Hawdley să afle de lipsa mea; dar eŭ îmĭ iubesc biuroul, îmĭ place munca, miss Clara şi nu vreaŭ s'o las. Ca un soldat bătrîn, vreaŭ să mor la postul meŭ.

După cîte-va zile, sirr Arthur şi cu fiica sa părăsiră Londra însoţiţĭ de D-na Verner şi de Reginald Falkner. Antony trebuia să vie şi el îndată după închiderea teatruluĭ Drury Lane pentru a asista la căsătoria Clareĭ.

Ea nu îndrăznise să-ĭ ceară asta, de teamă să nu jignească inima generoasă care suferise atîta pentru dînsa; dar el singur o liniştise.

— Nu te teme că veĭ auzi vre-o-dată din gura mea un cuvînt supărător, zise el; socoate-mă ca pe un frate, un frate devotat, căruia fericirea D-tale îĭ e maĭ scumpă de cît a sa. Reginald Falkner şi cu mine am ajuns prietenĭ sincerĭ şi sper că nimic nu va veni să ne strice prietenia.

— Un cuvînt, Antony, şopti Clara. Scrisoarea aceea anonimă, a doua scrisoare care spunea luĭ Reginald complotul a căruĭ victimă am fost, D-ta aĭ scris-o?!

Da, Claro, eŭ.

XCVI

Călătoria tristă

In seara groazniceĭ întîlnirĭ, care avusese loc între soldaţiĭ austriacĭ şi briganziĭ italienĭ, lady Edith Merton şedea singură în budoarul săŭ.

Ea se supusese stăpînuluĭ infernal, a căruĭ roabă devenise din pricina crimelor sale şi aştepta în linişte efectul trădăreĭ sale. Lipsită de orĭ-ce simţimînt de milă, surdă la glasul slab al conştiinţeĭ vinovate, ea se gîndea numaĭ la folosul săŭ personal. Ea nu ştia la ce oră vor veni pentru a tîrî la închisoare pe nobilul săŭ soţ, marchizul de Montebello; dar ştia că eĭ îĭ va fi uşor să-şĭ facă prietenĭ la curtea Austrieĭ şi că resplata trădăreĭ sale va fi o pensie mare.

La ce putea să se gîndească fiinţa asta frumoasă, dar vinovată, în mijlocul nopţeĭ? Cu puţinĭ anĭ în urmă, trăia încă în casa tatăluĭ săŭ, nevinovată în fapt, dacă nu şi în gînd şi azĭ sufletu-ĭ era adîncit în prăpastia în care o aruncase ambiţia-ĭ nesăţioasă. Vaĭ! inima sa era aspră şi tare ca piatra, egoistă, nesimţitoare la suferinţele altuia, fără iubire, fără milă, fără remuşcare. Era maĭ mult inima uneĭ tigroaice de cît a uneĭ femeĭ.

Cînd clopotele din Veneţia bătură unul după miezul nopţeĭ, lady Edith se sculă de pe fotoliul săŭ şi luînd de pe masă un sfeşnic de argint, în care ardea o lumînare de ceară roşie, ridică o portieră de mătasă şi trecu în camera de alăturĭ.

Era camera de culcare a marchizuluĭ de Montebello; o odae mare, îmbrăcată în catifea verde şi cu mobila de abanos sculptat. Parchetul de stejar, înegrit de vîrstă, mărea încă înfăţişarea sumbră a odăeĭ.

Lady Edith se opri în prag şi ascultă. Ea nu auzi nimic de cît sunetul monoton al penduleĭ şi respiraţia regulată a marchizuluĭ, trîntit pe pat, îmbrăcat de drum.

Lady Edith se miră foarte mult văzîndu-l cu aceste haine şi se miră şi maĭ mult cînd îl văzu cu pintenĭ la cizme.

(Va urma).

Cum se vede, justiţia reuşise să afle locul unde era banditul. Imediat s'a trămis în Bulgaria comisarul Vergulescu şi inteligentul sătean Barbu Neagu.

Ce făcuse banditul?

Intr'adevăr că Dascălu a fost găzduit de Niţă Paraschiv şi trecut de acesta în Turceasca (Turtucaia). De aci s'a dus la Kalimuk unde a găsit pe un anume Radu, dezertor din reg. 2 roşiori, căruia banditul i-a spus că e *recrutat fraudulos*, că a fugit din ţară şi că nu mai poate de dorul nevestei şi al copiilor.

Banditul se ştie că îşi răsese barba, iar acum îşi lăsase barbă mare pentru ca agenţii să nu-l poată recunoaşte, căci îl ştiaŭ ras.

După cîte-va zile, banditul a intrat ca cioban la un turc; aci şi-a lepădat hainele *nemţeşti* şi i-a dat turcul o pereche de dulvarĭ, o căciulă, meşĭ şi un mintean. După treĭ zile banditul a dispărut; s'a dus în Turtucaia şi s'a angajat ca salahor la o bina; de aci apoi a plecat la Kadikioĭ şi lucra ca zidar şi dulgher la o casă a luĭ Nicolae Constantin.

Urmărirea în Bulgaria

Barbu Neagu care cunoaşte întru-cît-va localităţile, a început să urmărească pe bandit. El spunea că e o rudă cu banditul şi că vrea să ştie unde se află ca să poată să-ĭ trămită din cînd în cînd parale.

Comisarul Vergulescu, ajutat de poliţia bulgară, de asemenea căuta urma banditului.

Pe urmele banditului

Barbu Neagu, în sfîrşit, dă de urma banditului la Radu dezertorul, la turcu, şi în fine dispariţia luĭ. Comunică totul comisaruluĭ care porneşte cu maĭ mulţĭ comisarĭ în căutarea luĭ.

In Turtucaia comisarul Vergulescu observînd într'o circiumă maĭ mulţĭ indivizĭ, intră înăuntru, comandă vin şi văzu că parte din indivizĭ eraŭ romînĭ, dezertorĭ din armată, cu care legă repede prietenie, maĭ ales că a făcut şi *cinste cu vin*. Unul din indivizĭ, întrebîndu-l ce caută prin Turtucaia, Vergulescu a spus că a săvîrşit o faptă pentru care l'a condamnat la 6 lunĭ de închisoare şi că s'a refugiat acĭ, maĭ ales că e şi o rudă a luĭ pe acĭ, Lixandru-Dascălu, pe care nu ştie cum să-l găsească.

Unul dintr'înşiĭ care cunoştea pe bandit şi ţinea la el, îĭ spune că e în Kadikioĭ, crezînd că-şĭ slujeşte prietenul.

Prinderea

Comisarul Vergulescu s'a adresat subprefectulu Lazarof să-ĭ dea cîţĭ-va soldaţĭ, iar el s'a travestit în sergent şi aŭ pornit'o călărĭ imediat la Kadikioĭ.

S'aŭ cercetat toate satele pînă la Kadikioĭ, şi în sfîrşit s'a aflat că banditul lucra la binaoa luĭ Constantin Nicolae.

In Kadikioĭ potera a ajuns pe la orele 3 şi jumătate; comisarul a înconjurat cu soldaţĭ întreaga casă unde se afla banditul, iar el cu sergentul bulgar Petru Ivanciof s'aŭ ascuns după casă.

După cîte-va minute observă eşind din casă un om cu barba mare şi cu o sapă la spinare şi care nu era altul de cît banditul Dascălul.

Vergulescu şi sergentul Ivanciof se reped la el cu revolverele întinse şi îĭ strigă:

— *Stăĭ că te împuşc!*

Banditul înlemni de o dată şi lepădă sapa. Soldaţiĭ veniră şi legară pe bandit cot la cot punîndu-l într'o căruţă.

Pe cînd îl lega, Dascălu a încercat să protesteze că el e nevinovat şi că nu el banditul pe care îl caută autorităţile romîne.

In cele din urmă recunoscînd pe comisarul Vergulescu, banditul a mărturisit că el e. La perchiziţia ce i-s'a făcut s'aŭ găsit 25 de banĭ toată averea banditului şi a fost transportat la Conac ş'apoĭ la Turtucaia. Acĭ aŭ sosit D-niĭ căpitan Forăscu şi sub-prefectul Ionescu.

La interogatoriŭ, banditul a declarat că el a omorît pe Rîncezeanu care era să-l prindă dacă nu-l omora.

A istorisit cum a tras cu revolverele în ceĭ doĭ inspectorĭ şi în fine cum bandiţiĭ eraŭ găzduiţĭ în magazia caselor luĭ.

Banditul timp de treĭ lunĭ, pînă la trecerea în Bulgaria, a stat prin bălţile, Prundu, Greaca, Căscioarele şi Chirnogĭ. Maĭ ales la Chirnogĭ banditul a stat foarte mult căcĭ acĭ avea o mulţime de rude.

D. Forăscu a rămas la Rusciuk pentru a se face formalităţiie de estrădare, ş'apoĭ banditul va fi adus în capitală.

Incheere

Maĭ multe ziare aŭ spus că cu prinderea luĭ Dascălu, s'a prins întreaga bandă Mărunţelu-Zdrelea-Dascălu, însă nu e adevărat, maĭ e de prins încă banditul Cirnu, care face parte din această bandă şi care se speră că va fi în curînd prins.

* * *

După cum se vede, prinderea acesteĭ bande a întîmpinat o mulţime de dificultăţĭ din cauza isteţimeĭ bandiţilor.

Trebue însă să recunoaştem că prinderea lor nu e datorită de cît sîrguinţeĭ neobosite a sub-prefectuluĭ Ionescu, a inteligenţilor săĭ agenţi, a judecătoruluĭ de instrucţie Lilovicĭ şi a cîtorva agenţĭ aĭ siguranţeĭ în fruntea cărora se află D. căpitan Forăscu.

ANARHIŞTI ARESTAŢI ŞI EXPULZAŢI

Paris, 12 Iulie.—După o ştire a căreĭ confirmare însă trebue aşteptată, s'ar fi arestat la Paris treĭ nihilişti şi D. Paul Reclus.

Berna, 12 Iulie.—Treĭ anarhişti, doĭ germanĭ şi un francez, aŭ fost expulzaţĭ. Consiliul federal a ordonat ca legea în contra anarhiştilor să intre în vigoare la 25 Iulie.

STIRI TELEGRAFICE

Budapesta, 11 Iulie.—Italianul Piccarone arestat maĭ deunăzĭ nu este anarhist, dar a fost menţinut în stare de arestare pentru crimă de les-majestate.

Roma, 11 Iulie.— Un decret regal de azĭ, închide sesiunea parlamentară.

Massa, 11 Iulie.—Un cutremur de pămînt s'a simţit ierĭ la Pontremoli; locuitoriĭ sînt înspăimîntaţĭ dar nu sînt nicĭ stricăciunĭ nicĭ victime.

Londra, 11 Iulie.—Legaţiunile Chineĭ şi Japonieĭ cred că sgomotul despre declaraţiunea de războiŭ între cele două state, sînt nefondate.

REZBOIU INTRE CHINA ŞI JAPONIA

Londra, 12 Iulie. — (*Agenţia Reuter*). O depeşe sosită Marţĭ din Nagasaki, la Şangai înştiinţează că trupele Corsene excitate de reşedintele chinez aŭ atacat garnizoana japoneză din Seul, dar aŭ fost respinse.

O altă depeşe anunţă că un încrucişetor japonez a cufundat un transport chinez.

De asemenea *Reuter* află din Şangai că sgomotele despre declaraţiunea de răsboiŭ între China şi Japonia sînt nefundate însă situaţiunea este critică.

In fine, ştirile din Chi-mul-po spun că guvernul corean, ascultînd poveţile Chineĭ, a retras promisiunea făcută Japonieĭ, cu privire la reformele interioare. Un conflict între japonezĭ şi coreeniĭ din Seul e iminent.

Colonia, 12 Iulie. — *Gazeta de Colonia* află din Londra că Japonia cere, cu privire la Corea, o egalitate complectă, economică şi politică între ea şi China. Ea maĭ cere ca regele Coreeĭ să aibă facultatea a încheia tratate cu ea fără mijlocirea Chineĭ.

Şangai, 12 Iulie. — Insărcinatul de afacerĭ, englez, din Tokio, a depeşat consulului englez din Şangai că Japonia considera pe acest din urmă oraş ca afară din cercul afacerilor.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMAŢIUNI

Pentru a mulţămi pe cititoriĭ săĭ şi a-ĭ ţine în curent cu toate cele ce se petrec peste graniţă, *Adevărul* n'a cruţat şi nu cruţă nicĭ un sacrificiŭ.

In chestia romînilor din Transilvania, pe lîngă comentarea faptelor şi ideilor exprimate de noĭ, credem că e necesar ca cititoriĭ noştri să aibă zilnic expunerea faptelor şi comentarea lor făcută de un romîn din Transilvania, de un om care trăeşte chiar în mijlocul întîmplărilor ce se desfăşură acolo.

Pentru acest scop *Adevărul* a însărcinat cu trimiterea de corespondenţe pe larg şi aproape zilnic pe unul din romîniĭ din Transilvania, care luptă cu devotament pentru cauza fraţilor noştri.

Mîine vom publica, la pagina întîia, primul articoĭ al corespondentuluĭ nostru *Cîmpeanu*, pseudonim în dosul căruia se ascunde unul din ceĭ maĭ vrednicĭ luptătorĭ care de zece anĭ s'a devotat exclusiv cauzeĭ romînilor de peste munţĭ.

Din eroare o parte din foile ziaruluĭ nostru apărute la Ediţia I aŭ purtat data de Mercurĭ şi indicaţia Ed. III în loc de data de Joĭ şi indicaţia **Ediţia I.**

In cestiunea diferenduluĭ cu Serbia se va ţine Vinerĭ un consiliŭ de miniştri.

Pînă atuncĭ se crede că se va cunoaşte demersurile D-luĭ Gr. N. Manu la Belgrad.

D. C. Olănescu, ministrul lucrărilor publice, se va întoarce Sîmbătă seara cu „Fulgerul" în capitală.

Agenţia Romînă ne comunică azĭ următoarea depeşă:

Viena, 12 Iulie. — *Correspondenz-Bureau* află din Budapesta că D. Hieronymi a continuat călătoria sa de la *Torda* prin *Karlsburg* la Deva. Peste tot a fost aclamat în mod călduros de către *Unguriĭ* şi *Saxoniĭ*.

Romîniĭ se mărginesc a-l saluta. Nepăsarea Romînilor pare a fi urmarea unuĭ plan hotărît, pentru că eĭ nu aŭ trimes nicĭ o deputaţie a bisericelor lor şi nicĭ o deputaţie a oraşelor, aşa precum s'a întîmplat şi la *Karlsbarg*.

Explicaţiĭ şi note. — *Torda* este Turda, *Karlsburg* este Alba-Iulia şi ştirea întreagă este trezită.

Agenţia Romînă alergînd pe la Viena după ştirĭ din Transilvania, a pierdut trenul de la Sibiŭ, care ne-a adus azĭ-dimineaţă ştirĭ cu mult maĭ nouĭ.

O nouă sinucidere în armată

Duminecă la orele 9 seara, sergentul major Ion Pihă din regimentul 21 de Dorobanţĭ, compania II-a Pantelimon, unde-şĭ făcea voluntariatul, urmînd a se libera mîine din armată, s'a împuşcat cu o puşcă Mannlicher, trăgîndu-şĭ un glonte în tîmpla stîngă. Nenorocitul soldat a murit imediat.

De şi a lăsat pe urma sa vr'o zece scrisorĭ, pînă acum nu se ştie cauza acestuĭ trist sfîrşit. Scrisorile aŭ fost luate de D. locotenent Theodorescu, locoţiitorul D-luĭ maior Paleologu, care a fost însărcinat de a face ancheta.

Sergentul major a fost înmormîntat erĭ dimineaţă la Pantelimon, fără să fi luat parte nimenĭ din regiment la înmormîntare, de şi nefericitul a fost unul din ceĭ maĭ cinstiţĭ soldaţĭ. Vom căuta să aflăm motivele, carĭ aŭ împins pe Ion Pihă la acest act desperat.

De oare-ce autorităţile în drept n'aŭ luat încă nicĭ o măsură în contra bătăuşuluĭ Nicolae Tîmpeanu, ajutorul comandantuluĭ de sergenţĭ din Galaţĭ, atragem din noŭ atenţiunea prefectuluĭ de Covurluĭ asupra celor denunţate de noĭ.

Situaţiunea caseĭ comuneĭ Iaşĭ pe ziua de 11 Iulie a fost următoarea, după *Evenimetul*:

Plăţĭ de făcut	47,000 leĭ.
In casă	13,000 leĭ.
Deficit	34,000 leĭ.

Frumoasă situaţie, Domnule Pogor!

D. Al. Marghiloman a plecat asează la Sinaia, de unde se va duce direct la Paris, imediat după întoarcerea în ţară a D-luĭ M. Ghermani.

D. I. I. Nacianu a fost numit secretar general al exposiţieĭ cooperatorilor.

Erĭ s'aŭ trimis prin ministerul de externe la Sofia toate actele necesare pentru extradarea bandituluĭ Lixandru Ionescu, arestat la Rusciuc.

Discursul de inaugurarea nouluĭ an judecătoresc la Curtea de Apel din Capitală, îl va ţine D. procuror de curte Stătescu. D-sa va vorbi despre *Cazierul judiciar*.

De oare-ce ministerul justiţieĭ este hotărît a înfiinţa încă în cursul acestuĭ an cazierele judiciare, D. procuror Stătescu a fost trimis în misiune în străinătate pentru a face un studiŭ asupra moduluĭ cum sînt organizate aceste caziere.

Cestiunea înfiinţăreĭ unuĭ episcopat romîn în Macedonia s'a zădărnicit pentru mult timp.

De cincĭ anĭ guvernul se opinteşte a înfiinţa acest episcopat, dar pînă acum n'a izbutit cu toată condescendenţa Sultanuluĭ. Cauza e D. Apostol Mărgărit, care nu încetează a intriga la Constantinopole în contra înfiinţăriĭ episcopatuluĭ, de şi în faţa guvernuluĭ nostru se preface a fi mare partizan al episcopatuluĭ.

La legaţiunea romînă din Constantinopole sînt maĭ multe acte compromiţătoare carĭ pun în evidenţă intrigile D-luĭ Mărgărit. Dar ministrul plenipotenţiar, D. Mitilineŭ, protector al luĭ Mărgărit, refuză a le înainta ministeruluĭ de externe.

In legătură cu aceasta sîntem în poziţiune de a afirma, că treĭ delegaţĭ macedonenĭ, carĭ se aflaŭ de mult timp în Constantinopole pentru a stărui să se înfiinţeze episcopatul, —înaintînd un memoriŭ de protestare, prin D. Mitilineŭ, ministeruluĭ nostru de externe în contra D-luĭ Mărgărit,—aŭ fost arestaţĭ pe baza uneĭ infame denunţărĭ a acestuia.

Ce atitudine va lua oare guvernul nostru în faţa acestor intrigĭ şi denunţărĭ?

In strada Sfîntu Ion-Moşĭ aŭ luat foc treĭ grajdurĭ de birjarĭ, care aŭ ars dimpreună cu ceĭ şapte caĭ carĭ se aflaŭ înăuntru. Focul s'a comunicat şi la cîte-va case de prin prejur, incendiul luînd ast-fel proporţiĭ grozave.

Pompieriĭ aŭ venit tîrziŭ la faţa loculuĭ, şi în momentul cînd punem ziarul sub presă, pompieriĭ încă n'aŭ putut stăpîni focul.

Mîine vom da detaliĭ amănunţite.

ULTIME TELEGRAME

Roma, 12 Iulie. — Se telegrafiază din Masuah «Agenţieĭ Ştefani» că generalul Baratieri a plecat ierĭ din Kapala cu grosul trupelor sale spre a intra în Masuah crede că va sosi la 27 corent la Agordat. A lăsat la Kassala o garnisoană tare cu artilerie şi provisiĭ abondente de hrană şi muniţiĭ; poziţiunea s'a întărit.

Petersburg, 12 Iulie. — Guvernul a luat din noŭ măsurĭ de protecţiune în favoarea societăţiĭ de navigaţiune pe Marea Neagră şi Dunăre. El a acordat autorizaţia uneĭ comisiunĭ de 667 acţiunĭ suplimentare pe carĭ le cumpără el însuşĭ.

Monitorul anunţă că departamentul vămilor a ordonat depunerea uneĭ cauţiunĭ pentru corăbiile fluviale carĭ intră în fluviile ruseştĭ.

Roma, 12 Iulie.—*Gazeta oficială*, publică legea măsurilor financiare.

POŞTA REDACŢIEĬ

Huss. *Münich.* —Manuscrisul pe care îl cerĭ nu se găseşte pe nicăirea; prin urmare să-ţĭ ieĭ gîndul de la el.

BIBLIOGRAFIE

In curînd va apare un interesant uvragiu sub titlu: **Industria de petrol şi derivatelor luĭ** de *dr. Ignatz Lew*, inginer technic, director al fabriceĭ de petrol şi va avea următorul cuprins:

Cap. 1. Introducţiune. — Istoria petroleuluĭ în centrele petrolifere maĭ cunoscute şi întinderea geografică a acestora.
Cap. 2. Originea şi formaţiunea Ţiteiuluĭ.
Cap. 3. Exploatarea lagărelor.—Sondagie.—Extracţiunea şi transportul Ţiteiuluĭ.
Cap. 4. Proprietăţile fisice şi chimice ale Ţiteiuluĭ.
Cap. 5. Fabricaţiunea.
Cap. 6. Examinarea uleiurilor.
Cap. 7. Incălzirea cu păcură.
Cap. 8. Gaz natural şi gaz de uleiŭ.
Cap. 9. Aplicaţiunea Ţiteiuluĭ.
Cap. 10. Statistica.

ABONAMENTE DE VARĂ

Pentru sezonul de vară, Adevĕrul deschide abonament cu luna şi anume:
In ţară pe o lună 3 leĭ.
In străinătate » 4.50.

Tipografia «Noua» Gr. Panaitescu, Pasagiul Băncei Naţionale, 19.

Imprimat pe hârtia din Fabrica LETEA.